

ROMANIA LIBERA

APARE IN TOATE ZILELE

ABONAMENTELE :

In Capitala: Pentru 1 an 30 lei; 6 luni 15 lei; 3 luni 8 lei.
In Districte: „ 1 an 36 lei; 6 luni 18 lei; 3 luni 10 lei.
In strainatate: „ 1 an 48 lei; 6 luni 24 lei; 3 luni 12 lei.

Director: D. AUG. LAURIAN

Pentru Abonamente, Anunțuri și Reclame a se adresa :

In România: La administrațiune, Tipografia Ștefan Mihăilescu, Strada Covaci, Nr. 14 și la corespondenții ziarului din județe.
In Paris: La Société Havas, place de la Bourse, 8.
In Viena: La Heinrich Schalek, I, Wollzeile, 12, Biroul Central de anunțuri pentru Austro-Ungaria.
In Hamburg: La Adolf Steiner, Rönnemarkt, No. 58, Biroul de anunțuri pentru Germania.

ANUNCIURILE :

Linia mică pe pag. IV 30 bani. | Reclame pe pagina III-a 2 lei.
Reclame pe pagina II-a 5 lei. | Scrisorile nefrancate se refuză.
Articolele nepublicate nu se inapoiază.
Pentru inserții și reclame, redacțiunea nu este responsabilă.

Prim-Redactor: STEF. C. MICHAILESCU.

STIRI TELEGRAFICE

din ziarele streine.

Roma, 31 Iuliu.

Casamicciola se poate considera ca ruinată pentru tot-d-a-una. Pe strade nimeni nu se mai poate orienta, din cauză că sunt acoperite și umplute cu ruine.

Intre scenele tragice s'au petrecut și câte-va episoade grotești. Ast-fel un actor a scăpat în costum de Pulcinella, iar mai multe actrițe au fugit în costum de bărbat.

Neapole, 31 Iuliu.

Marele cutremur de pământ s'a întâmplat Sâmbătă seara între 9 și 10 ore seara. Prima lovitură internă a fost verticală, după care au urmat câte-va zguduiri un-dulatorii, ce s'au simțit tot în același timp și în Neapole.

Centrul catastrofelor a fost Casamicciola și anume la punctele atinse și de cutremurul din 1881.

Prima zguduitură a fost așa de violentă și d'o atât de scurtă durată, în căt locuitorii au fost imediat îngropați sub ruine. Afară de Casamicciola au suferit: Ferio, din al cărei 7000 de locuitori 2000 sunt îngropați sub ruini și Laccoe; mai de tot sunt distruse satele Banza, Sochino, Fantana și Sant'Angelo. Perderile acestor localități nu se pot calcula încă. Cu totul neatinși a rămas Ischia capitala insulei Ischia.

Catastrofa s'a mărit și prin întunerecul nopții. Imediat după catastrofa s'au dat toate ajutoarele posibile în toate părțile, afară numai locuitorilor din Ferio și satelor din jur. Soldații au lucrat și lucrează pe între-cute. Morții, adunați la un loc, se îngropă pe ps. insula. Cel răniți sunt transportați la Neapole, unde toate spitalele sunt pline.

Cu ocaziunea recunoașterii persoanelor moarte, se întâmplară scene sfâșietoare de inimă. S'a constatat că mai toți oaspeții de la băi și jumătate din populațiunea insulei au căzut victimă cutremurului de pământ.

Pe seara s'a găsit o familie întreagă refugiată într-o pivniță; din fericire ajutorul ce li s'a dat a fost la timp. Îngroparea morților se face cu mare greutate, de oare-ce cimitirele din Casamicciola, Lacco și Ferio sunt toate pline. Unele trupuri sunt deja atât de tare intrate în descompunere, în căt apropierea de ele e imposibilă. În urma unui ordin ministerial, cadavrele se acoper cu var. Tot orașul Casamicciola s'a transformat într-un cimitir.

Neapole, 31 Iuliu.

În decursul zilei s'a început înmormântarea cadavrelor găsite până acum. Grupile săpate au o întindere de pot să încapă în fie-care 300-500 de morți. Aceștia sunt purtați pe umerii de soldați și puși în groapă fără de coșciug. Peste fie-care strat de morți se toarnă var neștins, aruncându-se apoi pământ în grosime de trei picioare, urmează un alt strat de morți și tot așa mai departe. Morții sunt desfigurați. Unora le lipsește capul, altora capul le e strivit cu totul.

Mirosul ce se esală de prin unele locuri e foarte vătămător. Din cauza temperaturii urcate cadavrele au intrat repede în descompunere. Soldații și puneau bătăta la nas, legându-o peste față. Bieții soldați au făcut lucruri aproape supra-omenești. Fară ca să fe schimbați 48 de ore au lucrat încontinuu atât pe ploaia torențială ce a urmat imediat cutremurului, cât și pe arșița unui soare tropical.

Maș trebue să se adauge și aceea că, nici nu li s'a dat nimic de mâncare în acest lung răstimp.

Oficieri de geniu cred că cu toată desinfectarea ce se face, Casamicciola nu va mai fi locuibilă. Densii opinează ast-fel: va trebui să treacă mai mult de un an de zile până se vor putea curăța toate ruinele și se vor face drumurile și șoselele iar practicabile, până atunci însă încontinuu se vor găsi cadavre de oameni și de animale.

Comunicațiunea între insulă și Neapole e foarte frecventă, dar nu i se permite fie-căruia intrarea în Casamicciola, pentru ca să se îndepărteze torentul de pun-gași.

Neapole, 31 Iuliu.

Desgropările continuă. Până acum s'au desgropat mai cu osebite hotelurile. Locuințele parterre, unde era populațiunea cea mai deasă, nu s'au putut desgropa. Una din cauzele principale e că toate stradele sunt pline de ruine. Casele se vede că au căzut una spre alta sau una peste alta;

la unele s'au surpat etajele de sus și au sărit în mijlocul străzii. Prin chipul acesteia s'au format grămezi gigantice, peste care nu se poate trece de căt cu mare greutate și chiar cu pericolul vieții. E sigur că sub acele ruine se află încă o mulțime de lume năimicită, dar care nu va fi scoasă de căt mai târziu. O singură mângăere e în toată jalea aceea: presupunerea că sub ruini nu mai e nici o ființă viă. Soldații se apropiau cu pericolul vieții de acele puncte, de unde auziau chiar cel mai mic gemet sau suspin.

Orașul Neapole se poate numi cu drept cuvânt orașul S-lui Lazăr, căci în toate locurile nu se ved de căt numai lazarete. Publicul i s'a interzis vizitarea bolnavilor. Casurile de răniți sunt foarte grave. Doctorii prognosticează un sfârșit fatal.

Serviciul Telegrafic al „României Libere“

2 August — 3 ore seara.

Casamicciola, 2 August.

Noua zguduitură, ce a avut loc erl după amiază a întârziat lucrările pentru căutarea victimelor. Regele s'a dus cel d'antăiu pretutindeni, chiar în locurile cele mai grele. Primarul de la Lacco, care 'și a perdut femeea și copilul în catastrofa de Sâmbătă, a venit înaintea Regelui cu eșarpa sa pe hainele sale pline de sânge și a zis Majestății Sale, ca răspuns la câte-va cuvinte de simpatie: „Sire, datorita înainte de toate!“

Regele a dat din caseta sa particulară suma de una sută mii franci pentru victimele din Ischia.
Se crede în general că catastrofa nu e datorită unui cutremur de pământ; se observă că stricăciunile sunt cele mai importante în locurile unde izvoarele de apă caldă pentru băi sunt cele mai abondente.

Erată.—In foia de azi de dimineață 9 ore, la depeșa de la Paris, să se citească: „Senatul a adoptat definitiv proiectul de lege asupra reformei judiciare, al căru articol 15 suspendă etc.“

(Havas).

A se vedea ultime scrieri pe pag. III-a.

București, 22 Iuliu.

O notiță, publicată în buletinul politic al ziarului francez „Le Temps“, în privința cestiunii Dunărei, ne pune pe gânduri.

Dacă n'am cunoașce serioșitatea, cu care acest ziar eși cumpăneșce vorbele, am trece peste informațiunile sale, cum trecem peste ineptiile multor gazete ungurești și nemțești. Dar aci se schimbă socoteala.

Când „Le Temps“ caracterizează nota d-lui Sturdza, ca neconținând de căt deosebiri de detalie și de formă, și adaugă că invitarea României, de a subscrie tractatul de la 13 Martie, va fi calculată așa în căt „să salvegardeze amorul propriu național“ și „că se va găsi mijlocul, fără a redese“, (hide desbaterea asupra fondului, „să se constate în public participațiunea regatului dunărean la convențiua, ce regulează regimul Dunării,“ — este loc a ne îngriji.

Regularea ce s'a făcut la Londra, asupra regimului Dunării de la Porțile de fier și până la Brăila, este o violațiune făcută unor drepturi suverane ale statului nostru și o lovitură purtată unor interese vitale. Nu este aci cestiune de amor propriu național și de găsirea formulelor cu carul s'ar menaja susceptibilitatea regatului român. Sunt interese marle reale și niște drepturi naturale, ce ni s'au călcat în picioare la Londra. Aceste drepturi și aceste interese, adăpostite de drepturi, le apăra România și e gata, credem noi, a face ultimile sacrificii pentru a lor apărare. Guvernul român trebue să fe pă-

truns de acest simțiment public, și nu poate să facă altfel decât să se conformeze cu dănsul. Când țara întreagă eși strigă: ține fruntea sus!... el nu poate lua umilul rol ce 'l presupune ziarul francez.

Dar terminul s'apropie. Vom vedea.

În raportul său despre starea învățământului public, d. Șiaicar, a zis câte-o vorbă și despre seminariile și despre școalele de comerț și despre cele normale. Nu e vorbă, mai sunt și alte școale speciale, dar acestea nestând sub privigherea ministerului cultelor, au fost escluse din prețiosul raport, citit la San-Pietru. Ne mirăm, că s'a pomenit despre școalele de comerț, cărora s'a făcut o mare nedreptate, luându-li-se meschina sumă, prin care s'ar fi putut premia elevii distinși.

Dar, în fine, fiind că consiliul permanent a vorbit despre aceste școale și fiind că noi ne-am propus a' urmări, ne-vom ocupa și noi de din-sele.

Astăzi luăm la rând seminariile.

D. Șiaicar ne-a citit, la sărberea școlară, următoarele despre școalele poștești:

Cât despre seminarie, situațiunea lor actuală reclamă reforme urgente, cari să sperăm, că se vor realiza în curind, după inițiativa sancțiunii Voastre Înalt Prea Sfințite, și a sfântului Sinod al bisericii!

Atăta și nimic mai mult. Econoamă a fost în preocupare autoritatea școlară cu nenorocitele seminariile.

Nu e școală mai părășită ca seminariile, și cu toate acestea ele sunt puse, sub îndoiata supraveghiere a logofătului bisericesc și P. S. Episcopii...

Seminariile sunt un fel de pepiniere de popi: Cele numai cu 4 clase, dau popi răi de țară; cele cu 7 clase, dau popi mai puțin răi de orașe.

Nimeni însă nu vrea să se ocupe serios, cu aceste școale. Miniștrii, în deobște sceptici în materie de biserică, par a nu se îngriji cu dinadinsul; Episcopii, neînțelegând bine cultura modernă, par a fi mulțumiți cu netrebnicia actuală. Unii aruncă asupra celor-alți. Chiar d. Șiaicar așteaptă totul de la obrazele preoștești.

Ar trebui sfârșită comedia, și să se pună verde întrebarea: Avem nevoie de biserică ori nu?

Cine sunt contra, să și spună curat părerea, cine este pentru, să și arate argumentele; și apoi să se aleagă la un fel. Dar în ori ce caz trebue să inceteze scandalul, ce'l vedem prin seminare.

Dacă mai ținem seminariile, trebue să le organizăm cum se cade, iar să nu ne batem joc de cultura religioasă.

Acum căți-va ani, ministrul Chițu puse consiliului general de instrucțiune întrebarea: ce este de făcut cu cultura bisericească? Ne aducem aminte, că s'a discutat lucrul atunci cu multă serioșitate, și că un venerabil prelat, arhiepiscopul Suhopan, om cu cultură înaltă, s'a pus în fruntea ideilor moderne, și-a propus o organizare de caracter civilizator.

Dar lucrarea consiliului general a rămas un proiect, de care însuși d. Chițu și-a uitat, la care nici unul din miniștrii nu vrea să se uite. Ideile moderne de cultură umanitară n'au plăcut, se zice, reacțiunii sinodale,

și de aceea proiectul a fost dat uitării.

Dacă d. Șiaicar crede, că călugării din Sinod au să se ocupe serios cu această cestiune, se înșală amar. Poate că Mitropolitul Primat să-l iăbă doriște frumoase, dar cei mai mulți nu înțeleg, de căt într'un chip foarte strimt, rolul bisericii în Stat.

Noi am vrea să facem din amvon o tribună de morală, de muncă și de patriotism. În această troiță am creșce pe preot, iar nu în mucigaui unor superstițiuni grosolane!... Popa să fie într'adever povățuitorul norodului, în toate nevoile lui economice și sociale; să fe moral și muncitor, să fe om cult.

Seminariile de astăzi nu dau caricatură.

Nu e școală, în care să se petreacă mai multe scandaluri la admiterea tinerilor și la promoțiunea lor, ca în seminariile. Nu e școală în care să se învețe mai neglijent ca în seminariile. Programele sunt mizerabile, hatărurile cu vârf, rezultatele în majoritate putrede.

Cunoaștem căți-va profesori de vâloare. Toți sunt desgustați de starea seminariilor. Nici unul nu crede, că ele se vor îndrepta, dacă se vor lăsa pe mâna cucernicilor din Sinod. Dorița mai tuturor este cea exprimată de d. Laurian și de alții în consiliul general, ca seminariile să poseadă toate învățăturile laice ca și liceele, iar partea curat religioasă să vină în al doilea rând. Preotul să fe om întreg, iar nu o umbră a superstițiunilor ridicule.

Dar n'avem de gând să propunem acum o nouă organizare. Constatăm numai, că rătă stă învățatura clericală, și că de loc nu se îngrijesce de ea autoritatea școlară și fețele episcopale.

Mulți cred, că se calvinesc popii, dacă vor învăța fizică, chimie, fiziologie, etc! D'aceia s'au scos aceste învățături, cari fac onoarea veacului, din seminariile noastre. Nu așa face străinii. Noi am vădut pe teologii altor confesiuni, lucrând în laboratoarele de chimie cum nu se lucrează la universitatea noastră. Așa devine omul superior, iar nu cântând pe nas moliftele S-tului Vasile.

Ne oprim aci și conchidem:

Dacă mai este nevoie de biserică, să organizăm cu minte seminariile; Dacă nu, să încetăm cu niște cheltuieli azi zadarnice și scandaloase, și să căutăm a întrebuița banii și localurile, la alte scopuri mai folositoare.

Trebue resoivată edată cestiunea, ca să nu ne mai pierdem pe la solemnități vremea, cu vorbe late, amăgind pe nerozi și rîndind apoi singuri.

CRONICA ZILEI

„Oficialul“ de azi conține decretul prin care se acordă d-lui G. Chițu ministru de interne, un concediu de 5 săptămâni, și tot prin același decret, pe acest interval, se însărcinează cu interimul trebilor din lăuntru, d. ministru G. Lecca.

Printul Victor-Schönburg-Waldenburg, întorcându-se de la Sinaia în capitală, a plecat apoi în Moldova spre a vizita domeniile ce are, împreună cu soțul său de călătorie, d. locot. Gossler.

D-na Pia Brătianu, însoțită de ficia d-sale, d-ra Sabina, au plecat ieri la Sinaia, unde vor sta mai multe zile.

MM. LL. Regina și Regele le-au invitat la prânz.

D. baron de Saurma-Ieltsch, ambasadorul Germaniei s'a întors ieri de la Sinaia, unde fusese mai multe zile ca oaspe.

Ex. Sa Dragumis, ministrul resident al Greciei, întorcându-se de la Sinaia va pleca împreună cu d-na Dragumis la băi, la Mehadia.

D. ministru de interne G. Ghițu a părășit ieri capitala spre a merge la Mehadia pentru băi. S'a oprit însă la proprietatea d-sale, la Mirila, și de acolo va pleca apoi la Mehadia.

D. ministru, general Dabija, plecând a-laltă-ieri la Sinaia, a seară s'a întors.

D. general Arion, șeful provisoriu al marelui stat major al Armatei, de alaltă-ieri se află la Sinaia.

Consiliul medical superior al Armatei a ținut ieri ședință, ocupându-se cu afacerii curente.

D. general Pilat, comandantul diviziei de Roman, a plecat ieri în străinătate pentru băi.

D. Vintilă C. Rosetti a sosit în București, fiind întâmpinat de bătrânul său părinte la gara Chitila.

P. S. S. părintele Iosif, mitropolitul Moldovei a întreprins o excursiune prin eparchia sa. Em. Sa e însoțit în această excursiune de d. arhitect Orăscu, și vor vizita cele mai multe monastiri.

În ziua de 20 Iuliu, (Sf. Ilie), regimentele II-lea și VI-lea de artilerie au serbat ieri la casarma Malmaison patronajul lor, prin un special serviciu divin și prin un banchet comun, la care au luat parte oamenii ambelor regimente.

Seara, toți ofițerii au prânzit la Hugues, întruniți fiind de comandanții lor.

Colonelul Logadi, a fost pus la arest de rigoare; e dat judecării și suspendat de la 13 Iuliu, în mod arbitrar, de către generalul Angheliescu, fiind că s'au găsit cosind la o livede a sa 7 soldați.

Fără îndoială, că nu putem proba întrebuițarea soldatului la treburile private al comandantului, cum a făcut și în anul trecut un maior, amic al generalului și cocoloșit acum de d-nia-sa cu tot raportul comisariatului regal. Dar când judecata este chemată a se pronunța, ce înțeles au prigonirile isvorite din patimi învechite?

Regretăm pentru generalul Angheliescu, că purtarea sa ne lasă o ast-fel de impresie.

Se vorbește că se vor face în curind oare cari mutări printre ofițerii superiori din primul grad.

La examenul pentru ofițerii de administrație ținut zilele acestea, au reușit vre-o 25 de aspiranți, cari în curind vor fi înaintați la gradul de administratori cl. III.

Măine la 8 ore dimineața, se va esecuta la casarma Malmaison, cu riguroasele formalități militare, degradarea gardului de artilerie Antoniu, despre a cărui condamnare am vorbit la timp.

Localul Curții de jurați din București este terminat de rogu. Acum i se aşază înveltoarea. Împărțea clădirii este inteligent făcută.

D. P. Negulici, inginer agronom, elev al institutului național agronomic din Paris, s'a numit inginer-hotaric al Statului clasa III, în locul d-lui Petre Antonescu, care nu s'a presintat la post.

D. C. Constantinescu, licențiat în drept și fost magistrat, în interesul serviciului s'a numit șef de birou în diviziunea agriculturii din ministerul respectiv, în locul d-lui I. D. Tufănescu demisionat.

D. I. Igiroșeanu, directorele prefecturii jud. Mehedinți s'a autorizat a gera lucrările prefecturii aceluși județ, pe tot timpul absenței în concediu, a d-lui prefect P. Chintescu.

D. V. Manolescu s'a numit comisar la colorarea de Roșu pe lângă poliția orașului Tulcea, în locul d-lui Gh. Minculescu trecut în altă funcțiune.

D. M. Motoș s'a numit în postul de greșier-comptabil la penitenciarul Răchitoasa, în locul d-lui C. Ștefănescu pus în disponibilitate.

Crucea de cavaler a ordinului *Coroana României*, s'a mai acordat:

D-lui Costache Ciorneiu, proprietar mare în județul Putna.

D-lui George Nedelcu, profesor, proprietar mare în același județ.

D-lui Ioan Florescu, idem.

D-lui Virgiliu Poenaru, avocat în județul Putna.

D-lui Ghiță Zamfirescu, proprietar mare în același județ.

D-lui Iancu Costantache, proprietar mare în județul Tutova.

Iar medalia *Serviciul credincios* clasa I, d-lui Stefan Georgiu, inginer în județul Putna.

Comunele rurale Costești și Marcea din jud. Vâlcea, s'au autorizat a percepe noul taxă după legea maximului.

Pentru motive legale, consiliul comunei rurale Stănescu, din jud. Muscel, s'a dizolvat.

Din Rocșoren, plasa Dumbrava, jud. Meedint, ni se denunță că pădurea d'acolo se devastează de câțiva ani, fără temere, decât oamenii plătiți spre a ei îngrijire.

S'a făcut arătare silvicultorului local, dar până acum măsurile de îndreptare nu s'au luat.

Presă română s'a sporit cu un nou factor: „Renascerea”, foia societății comercianților și industriașilor români; aceasta e titlul noului organ de publicitate ce anunțăm și care promite a apare de două ori pe săptămână (Joia și Dumineca).

În primul număr, apărut ieri cu devisa: *Unul pentru altul și toți pentru unul*, e publicată programa sa împreună cu statutele și regulamentul societății cu același nume, al cărei scop definit prin art. 3 din statute, este: „ajutarea reciprocă a membrilor prin toate căile posibile, oprirea concurenței străine și scăparea comerțului și industriei românești din mâna străinilor.”

În această societate, după art. 8 din statute, „membru activ nu poate fi decât un comerciant sau industriaș, și numai de naționalitate română.”

Societatea e deja constituită din un număr de 126 membri fondatori, alegându-și și comitetul provizoriu administrativ.

Dorim societății *Renascerea* s'ajunge frumosului și românescului său scop, iar organului său de publicitate, viață lungă și prosperitate, ca împreună cu confrății săi *Cooperatorul român* și *Destepărea*, să lupte cu succes pe terenul economic-național, pe care au pășit cu destulă bărbăție.

DIN TRANSILVANIA

Căldurile cele mari, cu cari D-zeu a crezut de cuviință să ne învredniciască anul acesta, se resimt într'un chip foarte îngrijitor la vecinii noștri Unguri.

Nu ne putem explica de cât în chipul acesta, o scrisoare stupidă adresată de ministrul de culte al Ungariei,

FOIȚA «ROMÂNIEI LIBERE»

— 22 Iulie — 49

GEORGES OHNET

CONTESSA SARAH

Séverac cercetă cu privirea toate colturile serrei. Sub razele lunii palide, zeii de marmură surideau tăcuți, în boschetele lor de verdeață. O umbră funebă domnea, dând acestei întâlniri înghețate, unde amănții stău la distanță, o tristețea ucizătoare. În adăpostul său infrunzit, Blanca, apăsându-și peptul cu mâna tremurătoare, ascultase vorbele lor care erau pentru ea o revelațiune oribilă. Și aceasta s'început. Înălțarea lui Séverac era așa de rece, aceea a contesei așa de amenințătoare, în cât crezuse că asistă la întrederea a două inamici. Dar Sarah se apropiase, vorbea, și nu mai era loc să mai stea la îndoaială. Petre era amantul Sarei! Acela din care Blanca făcea tipul ideal al onoarei, era așa de neal și de șiret! Acela de care ea voia să și asocieze viața nu era liber. Căci înțelegea acum, era legat de gelaosa Sarah. Și aceasta s'învrednicia imperios drepturile. Le plă-

Tréfort, către decăzutul episcop al Gherlei, în care i scrie, cu un aer comic de autoritate nebiruită, că *«Ungaria nu este și nu poate fi stat poliglotic»*, ci național, adică unguresc.

Viermuleții din capul ministrului Tréfort, ajung însă niște adevărate rime nimicoare de ori-ce aduțer sănătoasă, în creerii cător-va trântori, cari constituiesc corpul ziaristilor unguresci din Cluș. Una din foile lor mai veltos, a-nume «Kolosvary Közlöny», se năpustesc cu o înverșunare rabiată asupra presei românești de peste munți, acuzând-o de insanitate, căci scrie și propagă un ideal românesc, și declarând, cu o suficiență în adevăr hunică, că *«în Ungaria și Ardeal nu există popor românesc»*, ci numai «țărâni unguri de limba românească».

Ne face o plăcere disprețul cu care confrății noștri înregistrează aceste aberațiuni necălite ale comunității dușman. Ce merită de cât o dare din umeri?

Știu bine Ungurii că există în Transilvania un popor românesc. Cronica dureroasă care se păstrează în sinul celor mai însemnate familii unguresci de la 1784 și 1848 este o dovadă sângeroasă care se găsește sub ochii Ungurilor și pe cari orbi trebuie să fie ca să nu o vadă. Poate aceste dovezi însă încep să se ștergă din memoria Ungurilor... și poate au trebuință de altele noi. În sensul acesta i înțelegem și strigăm noi singuri fraților de peste munți: ni se pare că încetați a exista!

DIN AFARA

Englezii și Armenii.

Vinerea trecută s'a ținut în Steinfel-Hall, la Londra, un meeting sub președinția conțelului Shartlesbury, despre starea actuală de lucruri din Armenia.—Desbaterile, cari au fost foarte agitate, s'au terminat cu o moțiune de următorul cuprins:

«Acest meeting consideră cu o adevărată intrinsecă nenorocită stare de lucruri care domnesce actualmente în Armenia și speră că reformele «promise în acord cu art. 61 a tratatului de Berlin și atât de amânate, «vor ajunge în fine a se bucura de îngrijirea specială a guvernului turcesc.»

Bine ar face Englezii dacă ar arăta cel puțin a patra parte atâta solitudine și pentru bieții Irlandezi!

Francia și China.

Atașatul militar chinez din Berlin, Cen-Oni-Tong, a fost primit în trecerea sa prin Paris, de către ministrul de externe Challemeil Lacour și de către președintele consiliului.

Atașatul a asigurat pe miniștrii francezi despre dispozițiunile pacifice ale curții chineze. El recunoaște în adevăr că guvernul chinez a ordonat concentrarea unei armate de 25,000 oameni, în provincia Yunnan, aceasta însă n'a făcut-o de cât în scopul de-a putea respinge eventual o invazie a «bandierilor negre.» Guvernul francez s'a nușă facă prin urmare nici o grijă despre măsurile militare ale Chinei, căci ele nu sunt făcute de cât în scopul de a garanta neutralitatea ei față de Tonkin.

tise destul de scump ca să ție la el! Și, d'înaintea ochilor tinerii fete, fața serioasă și severă a conțelului apăru. Cum se putea ca iubită de un astfel de om, Sarah i putuse înșela? Cum i putuse uita bunățatea, să abuzeze de încrederea lui și să i desonoreze? Și el, Petre, tratat ca un fiu de acest bătrân, nu mai recunoștea nimic: favorile acordate, protecțiunea constantă și iubirea veghietoare, încălzită, în timpul zilelor rele. Crima comisă era fără scuză; Petre, într'un moment, cădea în stima d-rei de Cygne. Idolul, pe care i rădicase, se dărâma și i sdrobea inima:

Ar fi voit să se depărteze și să nu mai auză. Suferea îndoit de iubirea lui perdută și de pudoarea ei lovită. Privirile și surisurile Sarei, întrevăzute, i făcuse să se urce roșeață pe frunte. Nevinovata copilă, al cărei amor curat plana în cerul ingerilor, asista tremurând, la manifestările amoroșului sensual. Când Sarah arăse pe Séverac la ea, Blanca tremurase. Au un scurt moment de bucurie văzând pe Petre că nu voiește să primească mângâierile. N'o mai iubea; vedea aceasta foarte bine. Nu mai avea nici stimă pentru ea. Era, în accentul lui, un fel de vibrațiune de ură în contra acelei femei, care încerca să l constrângă a și perpetua greșala, când el ar fi voit așa de mult să o răscumpere, fie și cu prețul vieții sale.

Asculta, spăimântată, pe aceste două ființe care să sbăteau în legăturile lor criminale rîndindu-se una pe alta cu cruzime: una silindu-se să le mai strângă, alta încercând să le rupă, și să gândea:

Atentatele în Suedia.

Atentatele de dinamită au început să se introducă și în Suedia.

Sunt câte-va zile, de când s'a comis într'o seară un astfel de atentat pe piața cea mare din Stockholm în contra biroului poliției. O cartușă de dinamită a intrat pe fereastra de ventilațiune în coridor, unde a făcut cu un mare șgomot esplosie. Pietrele coridorului au fost sfărmate, mobilele stricate, ferestile sparte și o ușă resturnată jos.—Un oficer de sergenți a fost amețit de esplosie, s'a recules însă numai de cât.

Ca bănuț de acest atentat a fost arestat încă în aceeași seară un om cu numele Appelblad, care opuse o mare rezistență arestării și rani cu cuțitul mai multe persoane, între cari și pe un agent secret, care fu rănit la gât. Motivul pare a fi urzeli socialiste.

RAPORTURI COMERCIALE RUSO-BULGARE

Atât bărbații de stat din Petersburg cât și presa rusească stăruesc de multă vreme incoace pentru stabilirea de raporturi comerciale între Rusia și Bulgaria și pentru deschiderea pieței acestei pentru industria rusească.

Căpetenia acestei mișcări economice, de-o însemnătate netăgăduită, este un d. Muranovic din Moscva, care constată cu multă dreptate, că *lupta economică* în contra concurenței germane și austriece trebuie să înceapă în Bulgaria cât mai repede și cu mijloacele cele mai energice. În scopul acesta el a recomandat în deosebi înființarea unei companii ruso-română-bulgare de vapoare pe Dunăre, spunând că guvernul bulgar este dispus să subvenționeze o astfel de întreprindere.

Afară de aceasta se mai recomandă cu căldură introducerea de mici tarife de drum de fier pentru comunicațiunea directă cu Bulgaria precum și inapoierea acelor taxe vamale, cari se plătesc de Bulgari pentru articolele brute ce au să fie prelucrate în Rusia și să se reîntoarcă pe urmă iarăși în Bulgaria.

Mari speranțe pun pe urmă amicii dezvoltării raporturilor comerciale ruso-bulgare în desvoltarea și întinderea rețelei drumurilor de fier bulgare. Pomenitul Muranovic, d'impreună cu un consilier, Gubonin, au cerut prințul Alexandru, încă pe când a fost la încoronare în Moscva, concesiunea pentru construcțiunea unui drum de fier între Sofia și Rușciuc (lung. 300 kil.). Darea concesiunii se pare sigură.

De sine se înțelege, că întreprinzătorii ruși au să lupte pe toate aceste terenuri nespuse de mult cu concurența austriacă, mai mult sau mai puțin asensă.

DIN JUDEȚE

Streinii în comunele rurale.—Citim în „Localitatea” (din Călărași):

„Aflăm că necobosul controlor D-ru Harisescu a constatat că în comuna Dor-Mărunt, un Kir Tudor Atanasiu, ținea contra legii prăvălie de băuturi spirtoase, pe care d-nu Harisescu a închis-o secustrându-i marfa. Foarte bine a făcut d. Harisescu. Legea, dacă e lege trebuie executată.

„Dar numai un Kir agăsit D-nu Ha-

risescu văzând băuturi spirtoase în e-parhia D-sale?

„Noi putem afirma că ia fie-care comună rurală sunt câte 3—4 Kirii, care vând băuturi spirtoase având licență pe numele altora, care sunt în drept a vinde. Ba unii au isbutit a se strecura și în listele de alegători comunali.

„Aci e locul să întrebăm pe guvern rea sau bună e despozițiunea ca streinilor se li se interzică comerțul de spirtoase în comunele rurale?

„De e rea, de ce nu face a se aproga o lege vătămătoare, ca să fie scutiți de rușinea și de tristul exemplu, că avem legi ce nu se observă?

„De e bună, de ce nu ia dispozițiunii serioase a se aplica?

„Ne luăm permisuniunea a spune onorabilului guvern că în fața împrejurării că tot comerțul nostru e în mâna streinilor; că în fața modului cum generalmente streinii și mai ales cei stabiliți în comunele rurale exercită comerțul lor, înșelând și speculând pe țeran, cea mai bună dispozițiune este oprirea streinilor de a vinde băuturi spirtoase în comunele rurale.

„Dar așa e în țara noastră. Ori-ce străin vine într'ansa stă mai bine de cât la el acasă; toate i sunt permise și nici o barieră nu împedecă satisfacerea intereselor sale, chiar când ele sunt contrarii a lor noastre. Prohibițiunile scrise în unele legi pentru străinii sunt numai niște năluci bune a speria pe nerozi și niște pretexte ca trecând peste ele, se ne spolieze mai rău.

„Unei asemenea stări de lucruri trebuie o dată a i se pune capăt, dacă nu voim să ne discredităm cu desăvârșire în fața străinilor că nu suntem în stare de a ne administra, lucru care de alminterea este cam adevărat.”

Nepăsare de cholera la Galați și frică de ea prin prejuri.—Cetim în „Vocea Covurluiului” (din Galați):

„Aflăm că consiliile de igienă, atât cel al județului, cum și al orașului au ținut a-lalta-seară o ședință comună pentru a se înțelege asupra măsurilor, ce sunt de luat pentru a combate cholera. Discuțiunea însă n'a ajuns la nici-un rezultat real, și se vede că, dacă epidemia nu ne va visita în curând, nici nu se vor lua a priori măsuri pentru împedecarea ivirii ei.

„Cât sunt însă de necesare asemenea măsuri, atât pentru a preveni efectele epidemiei, cât și pentru a înlătura spaima și neliniștea publicului, ne dovedește următorul cas:

„În cursul săptămânii din urmă, se îmbolnăvește afară la țară, unde era la munca câmpului, un anume Alexandru Dumitru, om mai mult în etate, cu nevastă și copii; avându-i forul locuinței în Vadu-Ungurului.

„Boala lui consta în o vintre după umi, asemănându-se intru cât-va cu cholera, așa că în șase zile moare nenorocitul, victimă ignoranței lui poate. Mai tot atunci, în familia acestuia se mai bolnăvește și un băiat de 18 ani, cu aceleași simptome. Țeran i, să ne fie permis a ne exprima ast-fel, crezura că a dat cholera în ei, bine înțeles însă fără să și arate unul altuia spaima și, imediat planul de fugă li se presintă imaginațiunii. Ast-fel noaptea din 14 spre 15 ascundea cu vânel ei o masă de ignoranței fugari de la Smărdan, comuna Fiești, cu inimile sărite din pept escaldând șanțul (fortificațiunile Galațului), cu corpul lui Alexandru Dumitru, care

rite, toate pline de un farmec mângâietor, atingându-i gâtul cu buzele repecta:

— Nu mă veți părăsi! Spune-mi că nu veți pleca...

— Sarah! zise Petre cu tărie, încercând să scape din mâinile ei.

— Ah! mi-ai zis Sarah... strigă ea, cu o bucurie triumfătoare. Pentru prima oară de când ești aici... „Ti s'a făcut milă; nu veți pleca! Jură-mi că nu veți pleca!

Petre o privi intristat, apoi, încet:

— Trebuie! i răspunde el.

— Te opresc! strigă Sarah infuriată.

— Voiți fi silit să nu mă supun.

Mâinele Sarei alunecară de pe gâtul lui Séverac, ca și cum ar fi fos frânt; tânăra femeie căzu pe o canapea, și cu fruntea încruntată, cu buzele tremurătoare:

— Mă urăști? întrebă ea.

— Nu. Scii prea bine că nu, răspunde Petre cu blândețe.

Lacrămi curseră din ochii Sarei și cu o voce sdrobită;

— Atunci, te rog, nu te depărta, zise ea. Voiți face tot ce veți voi. Mă voiți supune voinței tale. Nu ne vom mai iubi, dacă aceasta iți displăce. Dar cel puțin nu mă tortura.

Era în genunchi; luase mâna lui Séverac și o apăsa pe peptul ei, implorându-i cu privirea, ca și cum, de la răspunsul lui, trebuia să iasă viața sa moartea pentru ea. L vădu stând la îndoaială. Tremura la ideea că i va putea răspunde: nu... Cu lașitatea adevăratei iubiri, făcu o mică concesiune:

în cele din urmă s'a înmormnțat aproape după toate formele; cu diagnoza, ținându-se seamă de simptomele prezentate în cursul boalei, *Gastroenterită supura acută.*”

Mișcarea poporațiunii orașului Iași, în săptămâna de la 10 Iulie până la 17 Iulie, a fost următoarea: Născuți 62; 38 b. și 24 f., dintre cari 14 b. și 12 f. cr., 24 b. și 12 f. isr. Declarațiuni de căsătorie 5; 3 cr. și 2 isr. Căsătorii celebrare 7; 4 cr. și 3 israelite. Morți 70; 38 b. și 32 f., dintre cari 12 b. și 12 f. cr., 26 b. și 20 f. isr.

Bricul Mircea.—Citim în „Posta” (din Galați):

„Bricul Mircea cu elevii școlii de marină din Galați a plecat zilele acestea de la Savastopol la Odesa. El a primit acum pe bordul său și pe cei 5 sublocotenenți de marină, din nou făcuți, cari merseră cu vaporul *Grioița* pentru a înălța pe Mircea și a face și el excursiuni navale.”

STIRI MARUNTE

Din Roma se anunță, că puterile europene negociază în privirea înființării unei *Lige internaționale în chestii sanitare.*

Guvernul sârbesc ventilează ideea unei revizuirii a constituției sârbești.

În Neapoli a murit, în vîrstă de șaptezeci și trei de ani, marele eunuch al exchedivului din Egipt.— Ibrahim, acesta era numele lui, a investit acest post neconținut de urcarea pe tron a lui Ismail, din partea căruia se bucura de o mare confiență.— Ismail i-a dăruit două case în Cairo și i'a decorat cu ordinul Medjidie.— Frumosele din Orient cunoșteau bine pe Ibrahim.

Printre Ciangăii emigrați în Ungaria, și așezați în comitatul Kubin, s'a ivit *cholera nostras.*

În Transilvania s'a deschis zilele acestea, cu mare solemnitate, o nouă linie ferată între Gheriș (pe linia Brașov-Cluș) și Turda.

În criminalitate Ungurii sunt unici în felul lor. Un cas.

Horvat Ianoș, din Ungaria, plecând la oaste, amerință pe femeia sa, care era însărcinată, că dacă va face o fată și nu un băiat, o va omori. Și, în adevăr, indobitocul asiatic, întorcându-se de la paste, atata a bătut pe nenorocita creatură nevinovată, până a omori-o.

VARIETAȚI

O plimbare nenorocită pe Marea-negră.— În ziua de 7 Iulie o regretabilă catastrofă a avut loc pe Bosphor.— D. Gardey, profesorul prinților imperiali al Sultanaului pentru limba franceză, eșise pe o luntre la plimbare, întovărit de un amic al său, d. Tingir, și de un matroz.— Când se reîntorceau din Marea-neagră ca să intre în Bosphor, i cuprinse însă o vijelie înfricoșată care făcu luntrea la moment în mil de bucăți.— D. Gardey și cu matrozul s'au înecat, și când au fost aruncați la mal, trupurile lor erau

— Cel puțin încă două-trei zile, ca să mă obișnuiesc cu ideea că nu te voi mai revădea. Eram foarte sigur că ai să rămâi! Veți bine, fac totul ca să iți fi plăcută... Acordă-mi cel puțin această grație... Voești?

Petre cunoștea pe Sarah. Se temea de o mică violență din partea ei. Scia bine, că dacă i va rezista prea mult, era capabilă să comită v'ra nebulă periculoasă. Simți trebuința ca să cedeze.

— Fie! răspunde el, voiți mă sta o săptămână.

Intr'o sărutare, Sarah fu în brațele lui. L strânse cu pasiune, într'un transport de veselie nebulă. Pentru această disperată, o săptămână de amănare era eternitatea. Șapoi în fundul inimei sale, aștepta neconținut v'ru incident care să vie să modifice situațiunea într'un mod favorabil. Se întemeia pe întemplantare.

— Oh! tot mă iubești, zise ea cu pasiune. Amintirea mea, cu toate întemplantările ce au supraviețuit, trăește în inima ta... Petre...

Se lipea de el, strângându-l din toate părțile, atingându-și obraji de hainele lui, înfăntate de căldura cel ce ceprindea... O dete la o parte. Ea și înălță mâinile în sus cu intristare:

— Iartă-mă! Sunt nebulă... te am supărat... Cât sunt de nenorocită! Eu voiam numai să iți plac!

— Numai supărat, zise el cu răceală.

Se întoarse, și privindu-l cu adorare:

— Spune-mi că nu mă iubești pe o altă femeie...

Blanca tremură în ascunzătoarea sa. Așteptă răspunsul lui Petre, cu o ne-

grozav de desigur. — D. Tingir, a fost trântit de-o stâncă, unde s'a înclătat cu mâinile până a venit să'l scape un pescar turc.

Capitanul Webb. — Trupul nenorocitului capitan Webb, care s'a înecat vrând să treacă în bot cataractul Niagara, nu s'a putut găsi până astăzi, de și s'a promis un premiu de 800 dolari, cu el va găsi. — Cu tot curajul său, Webb prezintă catastrofa, căci pentru întâia oară de când făcea prinosi de înnot, și-a făcut testamentul, lăsându-și averea soției sale.

Un om vechiu. — În Anglia a implinit la 9 ale lunii curente, anul al sutelea un oare-care Knightley Smith, din Nottinghamshire. El este încă foarte robust și poartă povara celor o sută de ani cum își poartă un ténér anii douăzeci. Interesante sunt cuvintele cu care a fost felicitat d. Smith în ziua aniversării sale centenare. Iată-le :

"Viața voastră se întinde departe înapoi la marelui nostru războiul francez cu toate gloriile sale, înapoi revoluției franceze cu toate achizițiile ei și chiar peste întemeierea marelui republice americane, care a fost recunoscută de Anglia în mod formal la 1783. — D-voastră v'ați născut când Pitt luase președinția ministerului în vîrstă de 24 de ani, și ați ajuns chiar timpului să vedeți luând aceeași președinție pe Gladstone, care s'a născut trei zile după moartea lui Pitt și care e acum de 75 de ani."

Cu o deosebită plăcere reproducem după ziarul "Téranul" următoarele :

O frumoasă inițiativă.

Cea mai nobilă calitate a unui popor este inițiativa proprie a sa, în faptele ce sunt de interes obșteșc.

Contra multora ce susțineau că, Românii n'au spirit de asociațiune și de inițiativă, noi alcătuindu-ne într'un comitet, am început a îndemna pe sătenii să contribuie cu obolul lor la propășirea școlii satului. Indemnul nostru a fost coronat de izbândă: în fie-care număr al acestei foi am inserat atâtea ofrande ce se fac de la un timp încoace, mai pe toată ziua, pentru fiii colibei ce se instruesc în școală.

Acest curent bine-făcător, de vom ști a-l desvolta mai mult, la mari rezultate vom sjunge.

Construirea localelor de școală în fie care comună, era și este mai cu osebite ținta noastră. Se știe căte am zis în această privință de când semnalul d'a întâia în lucrul d'ede membrul comitetului nostru, d. I. Cristescu cu localul de școală de la Cacalești, și M. Dinescu de la Corbeni și acum în urmă, locuitorii din Căineni.

"Voeste și vei putea" s'a zis. Venind ca Revisor școlar, d. G. I. Arsenescu, a declarat ca, unica sa dorință este să vadă: noul local în fie-care comună din circumscripțiunea sa; dorința sa a manifestat-o către sătenii pe unde a făcut inspecțiune; și a propagat ideea cu viu interes, și iată bunele efecte!

Dacă atâtea superiori ce i avem în deosebite ramure și ar lua ast-fel de nobile angajamente, și apoi le ar urmări cu voință hotărâtă, n'ar dobândi aceleași rezultate?

Românii au toate calitățile cele mari și vice, dar pentru a le deștepta, ne tre-

liniște îngrozitoare. Acesta și întoarse ochii, și cu cruzine, lăsă să'l scape aceste cuvinte :

— Iubesc pe bărbatul d-le, iată tot Sarah îngălbeni și dete un țipăt revoltat.

— Ești prea aspru cu mine, Petrel zise ea. Poate că am meritat să mă părești, iar nu să mă insulti.

Făcu o mișcare ca să plece; însă Sarah redeveni blândă și surise:

— N'am drept să mă plâng! suspini ea cu o umilință afectuoasă. Zi-mi tot ce vei voi... Dar mai stai încă. Cu prețul tuturor suferințelor, nu v'oi găsi nici o dată prea scumpă fericirea că mă găsesc lângă tine.

— Și, cu toate astea trebuie să plec răspuns Petre. Iartă-mă... E mai mult de o jumătate de oră de când sunt aici; și s'ar putea observa lipsa. Trebuie să ne zicem adio...

— Vreau să îți probez supunerea mea... Adio, dar... pe mâine?

— Pe mâine, fie!

Sarah se apropia rădicându-se pe vârful picioarelor pentru a și înălța obrazul până la buzele lui Petre; abia i atinsse fruntea, și, îndreptându-se spre salon în partea ușii pe unde venise Sarah, vol s'o deschiză. Nu s'ar deschise. Dădu brânci; lemnul scârțâi dar încuțtoarea rămase închisă.

— Ce este? întrebă Sarah, neînțelegând ce să petreacă.

— Această ușă a fost închisă.

— De cine?

— Se priviră în tăcere, neîndrăsnind să răspundă, așa de mult se temeau că trebuia să se predea înaintea realității înfricoșătoare. Sarah, trecând prin

buesc oamenii de inimă, cari se știe comunită focol sacru în inimile ce lăngăzesc ca și pomii neîngrijii.

Suntem mândri că inițiativa cu localele de școală a plecat de jos în sus. Poporul dar n'are numai instinct, cum s'a zis de unii, ci atâtea inteligență și simțimițe mari, cât n'are cel d'antăiu om de stat, al unei țări.

La lucru dar cu toții. Capul instrucțiunei publice din această circumscripțiune va continua cu tot zelul, propaganda sa, căci începutul ei a fost de bun augur.

Densul ca flu al săteanului, are avantajul d'a fi ascultat cu încredere de țărani, și aceasta garantează reușita.

Sătenii din Căineni și Titești, avură nobila ambițiune d'a se pune în fruntea inițiativei. Frunțașii satului au dat semnalul de deșteptare și ită-l cu toții în unire ca să ridice: *Palatul luminii poporului.*

Săteni, dovediiți țerei prin inițiativa d'a vă edifica singuri școlile, dovediiți că aveți conștiință de demnitate voastră, că sunteți tot-d'a-una cel d'antăiu la datorie, prin urmare în drept d'a fi respectați în drepturile voastre.

Comitete de inițiativă să se formeze în fie-care comună: toți să contribuie cu ce are la clădirea școlii, căci acolo intr'ensă este ascunsă mântuirea poporului.

Felicităm din inimă pe frații noștri din Căineni și Titești, și inserăm aci proceșele-verbale și listele de donațiuni. Comitetele de inițiativă să activeze strângerea materialului și a mijloacelor băneșci acum mai cu osebite, căci românii zice: *Bate fierul până e cald.* Nu lăsați a se răci entuziasmul ce încălzesc acum inimile.

PROCES-VERBAL

Anul 1883, Maiu 21.

Sub-semnații locuitorii ai comunei noastre Căineni, plaiul Lovisea, jud. Argeș în vederea necesității ce se simte în comuna noastră de a se construi un local de școală, care să îndeplinească toate condițiunile igienice și pedagogice, intrunindu-ne astăzi în localul onor. Primăriei a comunei noastre și după mai multe consultațiuni între noi, vedând că din budgetul comunal este absolut imposibil de a se împlini această lipsă, ne-am hotărât cu toții a contribui pe de o parte fie-care din noi cu sumele ce se notează în dreptul fie-căruia, iar pe de alta am ales un comitet definitiv dintre noi, care să facă apel și la alte inimă generoase în acest scop; să incaseze sumele oferite și să execute construirea numitului local.

Această deciziune pentru a și avea valoarea, solicităm onor. Primăriei a o înainta d-lui Prefect al județului, spre a face cele de cuviință pentru a ei aprobare.

- 1) Ștefan Daneș, 100 fr. 3000 oca var, 40 scânduri mijloace, și tînchele și pardoseli.
- 2) Dinu Moțoc, 50 lei, 2,000 șită, caru cu 2 boi și omul lor în 6 zile.
- 3) Sebastian Borcan 40 lei.
- 4) Francu Manea, 80 lei, 2,000 șită, 2 boi cu omul lor 6 zile.
- 5) D-tru Bălan, 40, lei și o mie cuie de șită.
- 6) Ion Daneș, 20 lei, 2 mii șită, 5 mii cuie de pardoseală, 30 pardoseli.
- 7) Mihail Moțoc, 200 lei nof.
- 8) G. Mocanu, 60 lei, caru cu doi boi și omul lor 6 zile.
- 9) Nicolae pițigoiu, 20 lei și 2 mii cuie și 6 zile lucru cu mâinile.
- 10) Mitu Pițigoiu, 20 lei, 2 mii șită

2 mii cuie de șită și 6 zile lucru cu mâinile.

- 11) Dinu Mocanu 100 lei, 3000 șită 5000 cuie pentru șită, și caru cu 4 boi cu 2 oameni în timp de 6 zile.
- 12) Ion Ștefan Bălan, 150 lei, 1,500 oca var, 2000 șită, 1,000 cuie de pardoseală, caru cu 4 boi și 2 oameni 6 zile.
- 13) Dinu Daneș, 75 lei, 2 boi cu caru un om 6 zile și un toc cuie de pardoseală.
- 14) Nicolae Daneș, 100 lei, 1,500 oca de var, 2,000 cuie de pardoseală, caru cu doi boi și un om 6 zile.
- 15) Ilie Daneș, 50 lei, 1,000 oca var 4,000 cuie de șită, caru în 6 zile.
- 16) D-tru Mocanu, 50 lei, 1,000 șită, caru cu 4 boi și doi oameni 6 zile.
- 17) Pr. G. Canini, 40 lei, 4 boi cu omul lor în 6 zile.
- 18) Constantin Mocanu; 50 lei.
- 19) Nicolae Bucur, 20 lei.
- 20) Mitu Daneș, 10 lei.

Sub-semnații de mai sus constituind Comitetul de inițiativă pentru construcțiunea localului de școală notată aci, am ales din staul nostru comitetul de acțiune după cum urmează:

Președinte, Ștefan Daneș.
V. Președ. Dinu Moțoc și Dinu Daneș.
Casier, Dinu Mocanu.
Vice-Casier, Pr. G. Canini.
Secretari, D. Mocanu și Nic. Daneș.
Comptabil am ales pe d. Stan Chirigescu, iar în comisia de control s'au ales după cum urmează:
Președinte, C. Mocanu.
V. Președ. M. Moțoc.
Membrul, Nicolae Moțoc și Ioan Daneș.
Secretar, Ioan Ștefan Bălan.
Cel altii sub-semnații mai sus în comitetul de inițiativă sunt considerați ca membri onorifici în comitet. Tot o dată prin aceasta, comitetul de inițiativă dă deplină putere atât comitetului de acțiune cât și comitetului de control, a lucra pe toate căile legale pentru realizarea scopului.

PROCES-VERBAL

Anul 1882, luna Maiu 22.

Sub-semnații locuitorii ai comunei noastre Titești, plaiul Lovisea, jud. Argeș, în vederea necesității ce se simte în comuna noastră de a se construi un local de școală, care să îndeplinească toate condițiunile igienice și pedagogice, intrunindu-ne astăzi în localul onor. primăriei a comunei noastre, și după mai multe consultațiuni între noi, vedând că din Budgetul comunii este absolut imposibil de a se împlini această lipsă, ne-am hotărât cu toții a contribui pe de o parte fie-care din noi cu sumele ce se notează în listă, iar pe de alta am ales un comitet definitiv dintre noi, care să facă apel și la alte inimă generoase în acest scop să incaseze sumele oferite și să execute construirea numitului local.

Această deciziune pentru a și avea valoarea, sollicităm Onor. Primăriei a o înainta d-lui Prefect al județului spre a face cele de cuviință pentru a ei aprobare.

- 1) Rouă, I. Lungu, Pr. G. Popescu, G. Lungu, Pr. I. Iliescu, G. Ionescu, I. Popescu, G. Barbu, T. Adrian, M. Angelescu, R. Popescu, Costache Niță, I. Lungu, Ioniță Călinoiu.

L I S T A

de persoanele ce au bine-vrit a contribui la construcțiunea localului de școală din comuna Titești.

- 1) Rouă lei n. 300, I. Lungu 200, Pr. G. Popescu 200, I. Bălinoiu 50, I. G.

pentru el era ca d-ra de Cygne să nu cunoască adevărul. La ideea că va putea fi condamnat de ténera fată, Petre se simțea gata a înfrunta ori ce numai să evite această rușine. Ar fi înfruntat chiar pe contele. Totul i se părea de suferit, afară de desprețul ei.

— Vrei mai bine să mă perz? răspuns Sarah. Vrei mai bine să ne găsească aci, pe amendou?

— Nu! Am să es!.. Vei veni după mine... Voiu ține pe colonelul atâtea timp cât vei putea să te depărtezi.... După aceasta, voiu scăpa la rândul meu.

— Și dacă este inarmat? zise Sarah spaimântată.

— Dea Dumnezeu să fie! strigă Séverac.

— Petre!

— Lasă-mă... Stai aci și așteaptă! Deschise ușa de la grădină. Merlot, auzind șgomot, se repezise. Dar, mai ușurel, Frossard, ascuns într'un colț al zidului, de multă vreme, tremurând că va fi văzut de Merlot, voină să înștiințeze pe Séverac de pericol, și neputând fără a precipita mai mult același pericol, ajunsese aproape de scara. Intră, strânse brațul lui Séverac zicând: «Sunt eu.» Apoi, cu o energie surprinzătoare, lăsând ușa dată de perete, uitând ori-ce respect, dând la o parte ori-ce slăbiciuni, luă pe colonel în brațe, silindu-se să'l dea la o parte din drum; impetuosul colonel, văzându-se luat cu forță, dădu țipete furioase și se agăța cu o putere de necrezut de clanța ușii. O strica în furia lui, distribuind cu o libertate excesivă, lovitură de picior necunoscutu-

Lungu 100, P. I. Iliescu 10, M. Angelescu 40, Pr. Paraschiv 20, I. Ionescu 25, M. Călinoiu 30, Stanciu Șerban 10, Radu Popescu 40, Petre Sanda 5, Tóder Mitu 5, Bucur Duță 5, G. Barbu 20, G. S. Lungu 30, David Petru 5, I. Coldun 5, Toader Florea 5, Andrei Popescu 5, I. Alexe Ciopoi 5, N. Diaconu 5, R. Feleșgoiu 5, T. Adrian 5, N. Popa 10, N. Popescu Racoviță 5, I. Piloiu 16, M. Kioveanu 10, I. Boșoreanu 5, I. Mărcuș 30, C. Niță 5, D. Băciu 5, D. G. Boeru 5, Maria Achim 5, I. Popescu 30, G. George 5, F. Părjan 4, St. Priporeanu 5, Mitu Mandale 20 și Stanciu Sima 5.

Subsemnații de mai sus, constituind comitetul de inițiativă pentru construcțiunea localului de școală, de care tratează procesul verbal din față, am ales din staul nostru, următorul comitet de acțiune:

Președinte, Ioniță Frunză.
V. Președ. Pr. G. Popescu.
Casier, I. G. Lungu.
Secretari, G. Ionescu și Mih. Angelescu.
Iar în comisia de control am ales următoarele persoane:

Președinte, Ghiță Lungu.
Vice-Președ. Ioniță Călinoiu.
Secretar, Teodor Adrian.

Serviciul telegrafic al „României Libere“

3 August — 9 ore dimineață.

Alexandria, 2 August
Totalul morților de cholera cunoscut pentru tot Egiptul de Jos, de la 24 Iunie, ziua aparițiunii cholerei la Damietta până la 1 August 3 ore după amiază, e de 11,645.

Paris, 2 August.
Camera deputaților a adoptat toate convențiile încheiate între Stat și marile Compañii de drum de fier.
Sesiunea ordinară a parlamentului s'a închis azi.

Casamicciola 8 August.
Din toate părțile sosesc ofrande particulare pentru victimele din Ischia. Vizita Regelui a ridicat puțin moralul populațiunii.

Numeroase companii de pompieri, venite din Neapole și orașele de prin prejur, lucrează la căutarea victimelor. Dărimă prin dinamită zidurile cari amenință a se surpa. S'au luat măsură spre a împiedica tâlhăriele prin ruinele orașului. E inexact că comptoarul lacherului grec Catargi, a fost prădat și valorile furate.
O comisiune de înveță și însărcinată d'a căuta dacă noii pericole sunt de temut.

Circulă zgomotul că orașele distruse nu vor fi reconstruite.
Poporațiunii insulei i-a trecut frica ca usată prin zguduțura ce a avut loc ieri. V'o mie de cadavre deja s'au îngro pa numărul răniților adunați se urcă la 650.
(Havas).

BIBLIOGRAFIE

A eșit de sub presă:
Codicele comunale complete, coprinzând toate legile decretate de la anul 1878 până la închiderea sesiunii Corpurilor Legiuătoare din anul 1883, completeate cu cele mai vechi rămase în vigoare, adică: *legi comunale, financiare, de instrucțiune publică, militare, comerciale, vamale, telegrafo-postale și generale*, între cari și cele următoare: **Noua lege comună**, cea electorală, a Consiliilor județene, a tocmelilor agricole, a timbrului, a

lui care l ținea așa de viguros, și chemând în ajutor cu o voce, din fericire năbușită, prin opresiunea luptei.

— Ah! scelerate, răgi Merlot; pumnul este încă puternic! Nu vei trece!

— Este, astămpără-te, zise Frossard prefăcându-și vocea. Nu știi ce faci! Vei fi cauza unei nenorociri!

— Nenorocirea este împlinită, strigă colonelul. În ori ce caz, vom ști de cine!

— Ah! așa? strigă Frossard perzându-și răbdarea... Și, cu o vigoare de Ercole, rădicând pe colonel în brațe, l făcu să se balanteze și l asvêrli, ca pe un pachet, pe una din canapelele serrei.

— Vino, Canalhilles! urlă Merlot. Tălharul mă asasinează.

— Pleacă! strigă Frossard lui Séverac. Drumul e liber.

Petre și contesa făcură două pași ca să fugă, însă să opriră spaimântați. Contele apăruse pe prag! Urmă o pauză oribilă...

percepereii contribuțiunilor, a impozitului pe bături spirtoase, a burselor de comerț, a recrutării armatei (completă), a pozițiunii oficerilor, a comandamentelor armatei, a fixării și građăniunii remunerațiilor corpului didactic, a înființării ministerului Domeniilor, regulamentele de construcțiunii în Bucuresc, regulamentele geolare, etc., coordonate și anotate de Dimitrie D. Păllineanu.

De vênzare la librăriile d-lor Sococ, frații Ioanțiu și Graeve (piața teatrului) și la Registratura Primăriei capitalei, cu prețul de 4 lei.

Grădina-Terasă Ottetelechano.

Vineri, 22 Iuliu.
Concert soare în beneiciul simpaticului și neobositului artist L. Wiest. — Programul foarte variat. — Intrarea 50 ban.

BAILE OLANEȘTI

Situate într'una din pozițiile cele mai frumoase din județul Valcea și în apropiere de o oră de Rimnic, având apele cele mai renumite. — Pucioasa-Iod-Bron-alcoline și Ferruginoase, dechizându-se stăruinea, onor vizitatorii sunt anunțați că vor găsi tot confortabil după cererea d-lor. Asemenea s'au stabilit un birț, întreținut de un strein care împreună cu birjele lui se pune la dispozițiune onor. Vizitatori — asemenea și o bună trupă de lăutari.

Prețuri foarte moderate. Nu vom cruța nici un sacrificiu ca să mulțumim Onor. Public ca să ajungem să punem aceste băi la înălțimea care o merită prin calitatea superioară a apelor minerale ce posedă chiar după declarația Himistului și doctorilor celor mai distinși din țară.

GEORGE SLAMA

Dentist Englez
s'a mutat de la Sf. Gheorghe Calea Victoriei, No. 30, vis-a-vis de Hotel Otetelechano.

Boalele de gât, gură, nas și urechi tratează printr'o artă specială
D-rul J. BRAUNSTEIN
foști aspiranți de medic secundar în Viena în clinica lui Braun (boale de femei și faeri) și a lui Hebra (Syphilis și boale de piele)
Consultațiuni de la 3—5 ore p. m.
Strada Decabal No. 20 (în dosul Bărăției)

VIN NEGRU

de Ovești și Golu-Drânca
Vechi de 4 ani, calitate superioară tuturor altor vinuri. — 15 fr. vadra.

ALB DE DRAGASIANI

din recolta anului 1879. — 15 fr. vadra la
PAUN POPESCU & Comp.
18, Strada Lipscani, 18.

SOHIMB ȘI COMISION

FRĂȚII BENZAL

41 bis, STRADA LIPSCANI, 41 bis,
CURSUL BUCUREȘTI
Pe ziua de 22 Iulie 1883, ora 12

EFECTELE	Cump.	Vând.
6% Oblig. de Stat convertite.	98	98 1/4
6% " Căilor ferate Rom.	102	102 1/2
5% Renta Amortisabilă.	93 1/2	93 1/4
5% Renta Română.	92	92 1/2
Obl. de Pensie [300 l.] Dob. 10 fr.	230	232
7% Scrișuri fonciare rurale.	101 1/2	102
5% " " " " " "	80	80 1/2
7% " " " " " "	104	104 1/2
6% " " " " " "	97	97 1/2
5% " " " " " "	87 1/2	87 1/4
5% Impr. Municipal București.	83	84
Impr. cu pr. Buc. (bil. 20 l.).	32	33
Act. Băncii Naț. a României.	1260	1370
Acțiuni Dacia-România.	385	588
" ale soc. de cred. mobil. construcții.	208	210
Obligațiuni eșite la sort și C.	99 1/2	aur
Acțiuni soc. Naționale.	2 30	2 35
Aur contra Argint și B. Banca.	2 1/2	2 1/2
Rubla hârtie.	2 50	2 55
Florini.	2 12	2 13
Lose otomane.	50	55

CURSUL DIN VIENA

2 August
Napoleonul. 9 49%
Ducatul. 5 65
Lose Otomane. 23 80
Rubla hârtie. 117 25

CURSUL DIN BERLIN

2 August
Oppenheim. 100 10
Ruble hârtie. 200 85
Oblig. nouă 6% 103 90
5% " 99 20
Renta Amort 5% 93 1/4

CURSUL DIN PARIS

2 August
Renta Română. 92
Lose Ottomane. 50 1/2 50 1/2

SOHIMBUL

22 Iulie
Paris (3 luni). 99 20
la vederea. 100
Londra (3 luni). 25 1/2
la vederea. 26 28
Berlin (3 luni). 122 20
la vederea. 123 20
Viena la vederea. 213

Adrese pentru telegrame BENZAL.

